

den havde en klar afstakken Finantsplan, som man ikke turde røre ved eller søge forandret ved Endringsforslag, hverken i det Støre eller Smaa, uden at Chefen for denne Plan, Finantsministeren, var vidende derom, men ligeoverfor den høitagtede Regering, der kan forelægge for os Forordninger om 17—20 Millioner uden med det Samme at give os Noget, der ligner en Finantsplan for, hvorledes disse 17—20 Millioner skulle udredes, troede jeg ikke, det var fornødent at antage, at Finantsministerens Tillidelse var nødvendig for at vedtage et lille Endringsforslag, som i det Høieste gjælder nogle Lufind Rigsdaler om Aaret i 5 Aar. I Øvrigt skal jeg sige til min ærede Sidemand, at jeg meget godt kunde stemme for hans Forslag; jeg tror, han har Ret i, at vi derved paa ingen Maade offre Mere paa Herningbanen end paa de andre Baner; jeg tror tværtimod, det bliver Mindre; men jeg tror, at det ærede Medlem kan følge den ærede Ministers Anvisning og stole paa, at det Forslag, den ærede Minister har stillet under Nr. 2, vil aabne den samme Villighed for det ærede Medlem, som han tilsigter ved sit Forslag; i denne Henseende er jeg enig med den meget ærede Minister.

Th. Nielsen: Jeg skal ogsaa kun hævde, at det samme Beløb pr Mil efter dette Forslag vil blive ydet til Herningbanen som til de øvrige Baner. Det er oplyst, at Expropriationsudgifterne f. Ex. for Grenaaabanen ville beløbe sig til 20,000 Rd. pr. Mil. Altsaa blive de for Staten, naar den skal betale det Halve, 10,000 Rd. pr. Mil eller i det Hele 50,000 Rd., hvormod de for Silkeborgbanen kun blive 5,000 Rd. pr. Mil, eller i Alt 45,000 Rd., altsaa 5,000 Rd. mindre. Jeg skal ikke her omtale Odensebanen, thi der er Forstjellen større. — Jeg har i Øvrigt den samme Tanke, der blev udtalt af det ærede Medlem for Rolding (Berg) saavel som af den høitagtede Minister, nemlig den, at der ingenfomhelst Banskafelighed vil blive lagt i Veien for ad Bevillingsveien at yde endog et Tilskud til Driften ved Herning—Silkeborgbanen. Det var netop det, jeg vilde have tilkendegivet ved Forslaget under Nr. 6, som jeg har været med til at stille. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amt 4de Valgfreds (P. Nielsen) kan ikke være i Tvivl om, at Bevillingsmagten, der altid har vist sig overordentlig rundhaandet overfor ethvertfomhelst Fremskridt i vor Udvikling, og ikke mindst overfor Jernbaneanlæg, ingenfinde vil være uwillig stemt overfor det Anlæg, hvormod her er Tale. — Jeg skal overlade til det ærede Medlem, hvorvidt han vil tage sit Forslag tilbage, efterat han har hørt den høitagtede Ministers Udtalelse. Gjør han det ikke, vil jeg selvfølgelig stemme derfor, og jeg vil opfordre Andre til at gjøre det Samme.

Bouløffe: Naar jeg har stillet Endringsforslaget under Nr. 3, er det for at efterkomme en Udtalelse, som den meget ærede Indenrigsminister fremsatte ved 2den Behandling. Da jeg i Formiddags saae, at den meget ærede Minister ikke havde stillet noget Forslag i den Henseende, mente jeg, at han mulig havde glemt det, eller paa anden Maade var blevet forhindret deri, og derfor stillede jeg Forslaget. Saavidt jeg ser, er det imidlertid i og for sig en og samme Tanke, der gaar gjennem disse to Endringsforslag, og der er altsaa ikke Noget til Hinder for, at jeg tager mit Forslag tilbage og anbefaler Ministerens Forslag under Nr. 2.

Da Ingen optog det saaledes tilbagelagne Forslag, var det bortfaldet.

Bouløffe: Jeg vil blot endnu tillade mig et Par Bemærkninger angaaende det Endringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Ringkjøbing (P. Nielsen). Jeg skulde meget gjerne have stemt for dette Forslag, thi jeg indser, at han i, og for sig har Ret i, at denne Bane vil faae et mindre Beløb, end vi Andre faae til vore Baner, men efter den ærede Ministers Udtalelse om, at han frygter for, at Vedtagelsen af dette Endringsforslag kunde lægge Hindringer i Veien for Løven, og da der er stillet et andet Endringsforslag, hvorved der aabnes Udsigt til, at man ved Overtagelsen af Driften kan slaa ind paa samme Vej, vil jeg indstændig opfordre det ærede Medlem til at tage sit Forslag tilbage, for at Lovforslaget ikke skal lide Noget derved.

Indenrigsministeren: Jeg vil slutte mig til denne Opfordring, og jeg gjør det af virkelig Interesse for Herning—Silkeborgbanen, idet jeg er overbevist om, at den vil være mindre tjent med herved at faae en endelig Afgjørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten skal overtage Driften eller ikke, end den senere vil kunne faae, naar Omstændighederne komme til at foreligge fuldt bekyfte. Jeg for mit Vedkommende nærer nemlig lige saa lidt Tvivl om, at Rigsdagen til enhver Tid vil stille sig venlig lige overfor dette Spørgsmaal, som jeg vil admittere den Tanke, at ikke enhverfomhelst Indenrigsminister skulde vide, at denne Bane har en saa stor Betydning for hele den Egn, gjennem hvilken den gaar, at han ikke ogsaa vilde stille sig uwillig lige overfor den. Hvis altsaa det ærede Medlem vil følge mit Raad, tager han Forslaget tilbage.

P. Nielsen: Jeg vil i dette Punkt ikke alene følge den ærede Ministers, men ogsaa mine ærede Venners Raad. Det er vel ikke sandsynligt, at den ærede Minister er tilstede som Indenrigsminister, naar denne Bane bliver bygget, men jeg